

[Henry Christensen.]

kun regeringen og organisationerne må kende det materiale, der til enhver tid fremkommer på dette område, må det naturligvis også kunne gøres på andre områder, hvor det har betydning for folketingets vurdering af den økonomiske politik, som folketinget skal træffe afgørelse af.

Jeg tror, det er en god opgave for den højtærede finansminister — eller måske rettere for hans kollega den højtærede økonomiminister, som nu er ude at føre EFTA-forhandlinger. Dem får han formentlig og forhåbentlig noget ud af; hvis ikke, håber jeg, at han kan få noget ud af denne opgave, som jeg henstiller til ham at løse.

Hvad angår mine bemærkninger om de oplysninger, nationalbankdirektøren har givet, kan jeg være enig med finansministeren i, at det selvfølgelig må være nationalbankdirektøren selv, der afgør det. Men hvis både finansministeren og vi i folketinget synes, det er ønskeligt at høre nationalbankdirektørens synspunkter, mon så ikke nationalbankdirektøren vil tage det initiativ, der skal til, for at vi kan blive orienteret herom.

Kommunerne skal jeg ikke gøre flere bemærkninger om. Det havde blot været ønskeligt, om vi havde kunnet få en ordning, der var hensynsfuld over for kommunerne. Der kunne godt siges lidt mere herom, men lad det ligge. Det bliver altså ikke i denne omgang.

Jeg takker for finansministerens klare udtalelser om betydningen af det indgåede forlig i forhold til arbejdsmarkedets hovedorganisationer, også for den orientering, finansministeren i den henseende gav om de forhandlinger, der blev ført den 19. oktober med hovedorganisationernes repræsentanter. Jeg takker for de klare udtalelser, der blev givet i den henseende. Jeg tror, det er nyttigt, at det blev sagt så klart og utvetydigt, som tilfældet er. Det er naturligvis også i den fælles interesse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Holger Eriksen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til lønningsudvalget.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer af visse forbrugsafgifter.

(Lovforslaget (nr. 26) findes i tillæg A. sp. 401, fremsættelsen i tidenden sp. 794).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Egon Jensen: Det er hverken med glæde eller begejstring, at vi i mit parti går til behandling af det forslag til lov om ændringer af visse forbrugsafgifter, som i formiddags blev fremsat af den højtærede finansminister. Nødvendighedens lov siger imidlertid, at udgifter, der skal afholdes af staten, også skal modsvares af indtægter til dækning af disse. Vi har alle her i det høje ting et ansvar for, at der skaffes dækning til betaling af tjenestemændenes løneterslæb. Både før og under valgkampen har vi erklæret os parat til at klare dette problem, vel vidende, at det ville koste flere hundrede millioner kr. Jeg er enig med den højtærede finansminister, når han peger på, at statens finansielle stilling ikke må svækkes i den nuværende økonomiske situation, og da intet parti i det høje ting til dato har kunnet fremkomme med realistiske sparemuligheder til eventuel dækning, er der jo ingen anden vej end at hente indtægterne over forbrugsafgifterne.

Vore forbrugsafgifter er efterhånden blevet høje. Ser man på de tilsvarende afgifter i vore nabolande Sverige og Norge viser det sig, at afgifterne dér er lige så høje — i nogle tilfælde højere — bortset fra Norges beskatning af cigaretter, som er en hel del lavere. Til gengæld har man dér, så vidt jeg erindrer, 12 pct.s detailoms. Med de nu foreslåede afgifter vil vi komme til at ligge noget højere på nogle områder, men måske forhøjes afgifterne i disse lande.

Jeg tror imidlertid, at vi med dette lovforslag næsten har nået den maksimale mulighed for beskatning ad denne vej. Måske er vi på nogle områder kommet over,